

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๑๘/๒๕๕๘

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘)

เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๑ (๒/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๔๗/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๗) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง

การนำเสนองบการเงิน

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 (IAS 1: Presentation of Financial Statements (Bound volume 2015 Consolidated without early application))

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2557 โดยปรับปรุงบทนำ 5 ถึงบทนำ 11 ตัดบทนำ 12 ถึงบทนำ 19 ปรับปรุงย่อหน้าที่ 7 เพิ่มย่อหน้าที่ 139ฐ ถึง 139ฒ และปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ 1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2
คำนิยาม	7
งบการเงิน	9
จุดมุ่งหมายของงบการเงิน	9
งบการเงินฉบับสมบูรณ์	10
ข้อพิจารณาโดยทั่วไป	15
การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐาน	
การรายงานทางการเงิน	15
การดำเนินงานต่อเนื่อง	25
เกณฑ์คงค้าง	27
ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม	29
การหักกลบ	32
ความถี่ในการรายงาน	36
ข้อมูลเปรียบเทียบ	38
ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ	45
โครงสร้างและเนื้อหา	47
ความน่า	47
การระบุชื่องบการเงิน	49
งบแสดงฐานะการเงิน	54
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงิน	54
ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน	60
สินทรัพย์หมุนเวียน	66
หนี้สินหมุนเวียน	69
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบ	
งบการเงิน	77
งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	81ก
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรืองบกำไรขาดทุน	82
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	82ก
กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด	88
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด	90

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือ ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	97
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	106
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	106
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือ ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	106ก
งบกระแสเงินสด	111
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	112
โครงสร้าง	112
การเปิดเผยนโยบายการบัญชี	117
แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ ส่วนทุน	125 134
เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น	136ก
การเปิดเผยเรื่องอื่น	137
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ	139
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม	140

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 140 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) (เมื่อมีการประกาศใช้) ในกรณีที่ ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ ทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้)

บทนำ

บทนำ 1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ใช้แทน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน เป็น ข้อกำหนดโดยรวมสำหรับการนำเสนองบการเงิน แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างและ ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับเนื้อหาที่ต้องแสดงในงบการเงิน

บทนำ 2 ถึง 4 (บทนำเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การเปลี่ยนแปลงจากข้อกำหนดเดิม

บทนำ 5 ถึง 7 (บทนำเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของผู้เป็นเจ้าของในส่วนของเจ้าของและกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จ

บทนำ 8 มาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม กำหนดให้งบกำไรขาดทุนแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน และให้นำเสนอรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้รับรู้ในกำไร หรือขาดทุนไว้ในงบแสดงผลการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นด้วยกันกับการเปลี่ยนแปลงในส่วน ของเจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งงบแสดงผลการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วยกำไรหรือขาดทุน รายการอื่นของรายได้และค่าใช้จ่าย และผลกระทบจาก การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด โดยบดบังแล้วยังสามารถเรียก เป็นงบแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้

- 1) การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่ เป็นเจ้าของ (กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นจากรายการกับผู้เป็น เจ้าของ) ให้แสดงเป็นรายการแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลที่ดีขึ้นโดย การรวมรายการที่มีลักษณะร่วมกันและแยกรายการที่มีลักษณะแตกต่างกันออกจากกัน

- 2) การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายให้แสดงในงบการเงินเดียว (งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น) หรือในงบการเงินสองงบ (งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น)
- 3) รายการที่ถูกจัดกลุ่มในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น อยู่บนพื้นฐานที่ว่ารายการดังกล่าวสามารถที่จะจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลังได้หรือไม่
- 4) รายการดังต่อไปนี้ให้แสดงเป็นการจัดสรรส่วนของผู้ถือหุ้นและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ได้แก่ กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดที่เป็นของ 1) ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ 2) ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่ และ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดที่เป็นของ 1) ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ 2) ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น – การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่และผลกระทบที่เกี่ยวข้องทางภาษี

- บทนำ 9 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบแต่ละส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิมไม่ได้รวมข้อกำหนดนี้ไว้ โดยวัตถุประสงค์ของการให้ข้อมูลทางภาษีดังกล่าว คือ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีข้อมูลทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบเหล่านี้ เนื่องจากองค์ประกอบต่าง ๆ มักมีอัตราภาษีที่แตกต่างจากอัตราที่ใช้ในกำไรหรือขาดทุน หากรายการในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นถูกแสดงด้วยยอดก่อนภาษี ภาษีที่เกี่ยวข้องกับรายการที่อาจถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนและรายการที่ไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่นั้นต้องแสดงแยกออกมาต่างหาก
- บทนำ 10 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้ กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ คือ จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดปัจจุบันหรืองวดก่อน ๆ ซึ่งถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบัน โดยวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว คือ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบจากการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนดังกล่าว
- บทนำ 11 (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- บทนำ 12-16 (บทนำเหล่านี้ไม่ใช่)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเกณฑ์การนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มั่นใจว่างบการเงินดังกล่าวจะสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินในงวดก่อน ๆ ของกิจการและงบการเงินของกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดโดยรวมของการนำเสนองบการเงิน แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างและข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับเนื้อหาที่ต้องแสดงในงบการเงิน

ขอบเขต

- 2 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับการจัดทำและนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดในการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยสำหรับรายการที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น
- 4 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับโครงสร้างและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล (เมื่อมีการประกาศใช้) อย่างไรก็ตาม งบการเงินระหว่างกาลดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 15 ถึง 35 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินของทุกกิจการโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นกิจการซึ่งจำเป็นต้องนำเสนองบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบการเงินรวม (เมื่อมีการประกาศใช้) และงบการเงินเฉพาะกิจการ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 5 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้นิยามที่เหมาะสมสำหรับกิจการซึ่งแสวงหากำไรทั้งของภาครัฐและภาคธุรกิจ หากกิจการซึ่งมีกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไรในภาครัฐหรือภาครัฐ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปใช้ กิจการดังกล่าวอาจจำเป็นต้องดัดแปลงคำอธิบายที่ใช้สำหรับรายการบางบรรทัดในงบการเงิน ตลอดจนงบการเงินเหล่านั้นด้วย
- 6 ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของผู้ถือหุ้นตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) (เช่น กองทุนรวม) และกิจการซึ่งทุนที่นำมาลงทุนร่วมกันไม่ถือเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น (เช่น สหกรณ์) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการนำเสนอส่วนได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

คำนิยาม

7 คำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้

งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (ในที่นี้หมายถึงงบการเงิน)	หมายถึง	งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้งบการเงินซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องให้กิจการจัดทำรายงานที่มีการดัดแปลงตามความต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง
ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่สามารถนำไปถือปฏิบัติแม้ว่ากิจการได้ใช้ความพยายามอย่างสมเหตุสมผลทุกทางที่จะนำไปปฏิบัติ
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	หมายถึง	มาตรฐานและการตีความที่ออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ซึ่งประกอบด้วย 1) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน 2) มาตรฐานการบัญชี 3) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ 4) การตีความมาตรฐานการบัญชี
ความมีสาระสำคัญ	หมายถึง	การละเว้นรายการที่เป็นสาระสำคัญหรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หากรายการแต่ละรายการหรือทุกรายการโดยรวมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับขนาดหรือลักษณะการละเว้นไม่แสดงข้อมูล หรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง ที่ต้องพิจารณาจากสถานการณ์แวดล้อม ทั้งนี้กิจการอาจใช้ขนาดหรือลักษณะของรายการหรือองค์ประกอบทั้งสองรายการร่วมกันเป็นปัจจัยประกอบการพิจารณา ในการประเมินว่า การละเว้นไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน

อย่างมีสาระสำคัญหรือไม่ต้องพิจารณาจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ใช้งบการเงินโดยกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) (เมื่อมีการประกาศใช้) บทที่ 3 ระบุว่า ผู้ใช้งบการเงินได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชีและมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาข้อมูลที่มีความถูกต้องตามควรอย่างสมเหตุสมผล

ดังนั้น การประเมินจึงจำเป็นต้องพิจารณาว่าวิธีที่ผู้ใช้งบการเงินคาดการณ์ถึงอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของตนได้อย่างสมเหตุสมผล

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

ประกอบด้วย ข้อมูลที่แสดงเพิ่มเติมจากข้อมูลที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นการอธิบายหรือการแยกแยะแสดงของรายการที่นำเสนอในงบการเงินดังกล่าวและข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะรับรู้ในงบการเงินที่นำเสนอ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ประกอบด้วย รายการรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึง การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) ซึ่งไม่อนุญาตให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น

องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นประกอบด้วย

- 1) การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง

สินทรัพย์ไม่มีตัวตน(เมื่อมีการประกาศใช้)

- 2) การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 3) ผลกำไรและขาดทุนจากการแปลงค่าเงินของการดำเนินงานในต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(เมื่อมีการประกาศใช้))
- 4) ผลกำไรและขาดทุนจากการวัดมูลค่าเงินลงทุนเผื่อขาย (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 เรื่อง เงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน)
- 5) ส่วนของผลกำไรและขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))

เจ้าของ	หมายถึง	ผู้ถือตราสารที่จัดประเภทเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น
กำไรหรือขาดทุน	หมายถึง	ผลรวมของรายได้หักค่าใช้จ่าย แต่ไม่รวมองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่	หมายถึง	จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดปัจจุบันหรืองวดก่อน ๆ ซึ่งถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบัน
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	หมายถึง	การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างงวดเป็นผลมาจากรายการและเหตุการณ์อื่น ๆ นอกจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับเจ้าของจากความสามารถในฐานะที่เป็นเจ้าของ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม ประกอบด้วย
องค์ประกอบทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุน และกำไร
ขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 8 แม้ว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จะกำหนดให้ใช้คำว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม แต่กิจการอาจใช้คำอื่นเพื่ออธิบายแทนได้ หากคำดังกล่าว มีความหมายที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้คำว่ากำไรสุทธิเพื่ออธิบายคำว่ากำไรหรือขาดทุน
- 8ก คำจำกัดความดังต่อไปนี้ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการ สำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และได้นำมาใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ในความหมายเฉพาะ ดังต่อไปนี้
- 8ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืน ที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ใน ย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการ สำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 8ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้กิจการมีภาระผูกพันที่จะนำส่งสินทรัพย์สุทธิ ตามสัดส่วนให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายเมื่อครบกำหนดชำระและถูกจัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดง รายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))

งบการเงิน

จุดมุ่งหมายของงบการเงิน

- 9 งบการเงินเป็นการนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการอย่างมีแบบแผน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่าง ๆ นอกจากนี้ งบการเงินยังแสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลทรัพยากรของกิจการ เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว งบการเงินให้ข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกิจการ
- 9.1 สินทรัพย์
- 9.2 หนี้สิน
- 9.3 ส่วนของเจ้าของ
- 9.4 รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและขาดทุน
- 9.5 เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ
- 9.6 กระแสเงินสด

ข้อมูลเหล่านี้และข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินในการคาดการณ์เกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

10 งบการเงินฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วย

10.1 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวด

10.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด

10.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับงวด

10.4 งบกระแสเงินสดสำหรับงวด

10.5 หมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ ข้อมูลที่ให้คำอธิบายอื่น

10.5ก. ข้อมูลเปรียบเทียบของงวดก่อนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 38 และ 38ก และ

10.6 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดก่อน เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง หรือการปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงินตามย่อหน้าที่ 40ก - 40ง

กิจการอาจใช้ชื่ออื่นสำหรับงบการเงิน นอกเหนือจากที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้ชื่อ “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” แทน “งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น”

10ก กิจการอาจแสดงงบเดียวที่รวมงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือแสดงกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแยกออกเป็นสองส่วน โดยต้องนำเสนอส่วนของกำไรหรือขาดทุนก่อนและตามด้วยส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการอาจแสดงส่วนของกำไรขาดทุนไว้ในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก โดยหากเป็นเช่นนั้น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากต้องแสดงทันทีก่อนงบที่นำเสนอกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จซึ่งต้องตั้งต้นด้วยกำไรหรือขาดทุน

11 กิจการต้องนำเสนองบการเงินทั้งหมดในงบการเงินฉบับสมบูรณ์โดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน

12 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

13 กิจการหลายแห่งได้มีการนำเสนอการทบทวนทางการเงินของฝ่ายบริหารเพิ่มเติม ซึ่งไม่รวมอยู่ในส่วนหนึ่งของงบการเงิน เพื่อพรรณนาและอธิบายถึงองค์ประกอบหลักของผลการดำเนินงานทางการเงิน ฐานะการเงินของกิจการ และความไม่แน่นอนที่สำคัญซึ่งกิจการเผชิญอยู่ รายงานดังกล่าวอาจรวมถึงการทบทวนเกี่ยวกับ

13.1 ปัจจัยและอิทธิพลหลักที่มีผลต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในสถานะแวดล้อมที่กิจการดำเนินงานอยู่ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบ

นโยบายการลงทุนของกิจการเพื่อดำรงและส่งเสริมการดำเนินงาน รวมถึงนโยบายการจ่ายปันผล

- 13.2 แหล่งเงินทุนของกิจการ และอัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และ
 - 13.3 ทรัพยากรของกิจการซึ่งไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 14 กิจการหลายแห่งยังนำเสนอรายงานเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบการเงิน เช่น รายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และงบมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมซึ่งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีสาระสำคัญ และเมื่อพิจารณาว่าพนักงานเป็นกลุ่มผู้ใช้งบการเงินที่สำคัญ รายงานที่นำเสนอ นอกเหนือจากงบการเงินอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ข้อพิจารณาโดยทั่วไป

การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- 15 งบการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ โดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้) การนำเสนองบการเงินซึ่งได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและมีการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือว่างบการเงินนั้นนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร
- 16 งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไข กิจการต้องไม่อธิบายว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินถ้างบการเงินดังกล่าวไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 17 ในสถานการณ์เกือบทั้งหมด งบการเงินจะแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและกิจการยังต้องถือปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ดังนี้
 - 17.1 เลือกและนํานโยบายการบัญชีไปถือปฏิบัติตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) ซึ่งได้กำหนดลำดับชั้นของแนวทางปฏิบัติที่บังคับใช้ในการพิจารณาเลือกใช้นโยบายการบัญชีของฝ่ายบริหารในกรณีที่ไม่มีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดไว้เป็นการเฉพาะสำหรับรายการนั้น ๆ
 - 17.2 นำเสนอข้อมูลตลอดจนนโยบายการบัญชีในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และเข้าใจได้

- 17.3 เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ
- 18 การเปิดเผยนโยบายการบัญชี การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือการจัดทำคำอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมที่กิจการใช้ ไม่ทำให้นโยบายการบัญชานั้นเหมาะสมขึ้นมาได้
- 19 ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีข้อสรุปว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้) กิจการต้องไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 20 ในกรณีทีกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้) ที่บังคับใช้ที่เกี่ยวข้องข้อกำหนดหรือไม่มีข้อห้ามการไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว
- 20 ในกรณีที่กิจการไม่ปฏิบัติตามที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนด ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 19 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
- 20.1 ข้อสรุปของฝ่ายบริหารที่ว่า งบการเงินได้แสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดโดยถูกต้องตามที่ควร
- 20.2 ข้อความที่แสดงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการถือปฏิบัติ ยกเว้นเรื่องที่กิจการจำต้องไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เพื่อให้งบการเงินแสดงข้อมูลถูกต้องตามที่ควร
- 20.3 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่กิจการไม่ปฏิบัติตาม ลักษณะของการไม่ถือปฏิบัติ รวมถึงการปฏิบัติที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดสำหรับการไม่ปฏิบัติตาม เหตุผลที่หากปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวแล้วจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดอย่างมากในสถานการณ์ต่าง ๆ จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้) และวิธีปฏิบัติที่กิจการเลือกใช้ และ
- 20.4 ผลกระทบทางการเงินของการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีต่อรายการแต่ละรายการในงบการเงินของกิจการ หากกิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับแต่ละงวดที่มีการนำเสนอ
- 21 กรณีที่กิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดในงวดก่อนแล้วส่งผลต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินงวดบัญชีปัจจุบัน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 20.3 และ 20.4

- 22 ตัวอย่างของการใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 21 ได้แก่ กิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินในงวดก่อนในการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การวัดการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบการเงินงวดปัจจุบัน
- 23 ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีข้อสรุปว่าการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิด ความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่ กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมี การประกาศใช้) แต่กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมี การประกาศใช้) ที่บังคับใช้ที่เกี่ยวข้องไม่อนุญาตให้มีการไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ถ้าเป็นเช่นนั้น กิจการต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อลดความเข้าใจผิดซึ่งเกิดจาก การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นโดยการเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้
- 23.1 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีปัญหา ลักษณะของข้อกำหนด ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเหตุผลที่ฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่าการ ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้เกิด ความเข้าใจผิดอย่างมาก จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของ งบการเงินตามที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้) และ
- 23.2 การปรับปรุงแต่ละรายการในงบการเงินสำหรับแต่ละงวดที่มีการนำเสนอซึ่งฝ่าย บริหารของกิจการเห็นว่าจำเป็นเพื่อให้งบการเงินนำเสนอข้อมูลถูกต้องตามที่ควร
- 24 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 19 ถึง 23 การแสดงข้อมูลในงบการเงินจะถือว่า ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินเมื่อข้อมูลที่แสดงนั้นมิได้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของ รายการ เหตุการณ์อื่นๆ และสถานการณ์อื่นที่ข้อมูลนั้นนำเสนอหรือคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่า จะนำเสนอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ในการพิจารณาว่า การปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของ งบการเงินที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมี การประกาศใช้) ฝ่ายบริหารของกิจการพิจารณาทุกเรื่องดังต่อไปนี้
- 24.1 สาเหตุที่กิจการไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงินได้ภายใต้สถานการณ์นั้นๆ และ
- 24.2 สถานการณ์ของกิจการมีความแตกต่างอย่างไรจากสถานการณ์ของกิจการอื่นที่สามารถ ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นได้ หากกิจการอื่นซึ่งอยู่ภายใต้ สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ของกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวได้ มีข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่าการที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทาง การเงินย่อมจะไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดมากจนเป็นเหตุให้การปฏิบัติตาม ข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงิน

ตามที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้)

การดำเนินงานต่อเนื่อง

- 25 ในการจัดทำงบการเงิน ฝ่ายบริหารต้องประเมินความสามารถของกิจการในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ งบการเงินต้องจัดทำขึ้นตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่ฝ่ายบริหารมีความตั้งใจที่จะชำระบัญชี หรือหยุดประกอบธุรกิจ หรือไม่มีทางเลือกที่เป็นไปได้จริงอื่นใดนอกเหนือจากชำระบัญชีหรือหยุดประกอบธุรกิจ หากจากการประเมินความสามารถของกิจการในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ฝ่ายบริหารตระหนักว่ามีความไม่แน่นอนอย่างมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใดที่อาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยให้ทราบถึงความไม่แน่นอนดังกล่าว ในกรณีที่งบการเงินมิได้จัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง กิจการต้องเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงนี้ พร้อมทั้งเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น และเหตุผลที่ไม่อาจถือได้ว่ากิจการเป็นกิจการที่จะดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้
- 26 ในการประเมินความเหมาะสมของข้อสมมติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ ฝ่ายบริหารพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับอนาคตเป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ระดับของการพิจารณาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ในกรณีที่กิจการมีการดำเนินงานที่มีกำไรในอดีตและมีความพร้อมที่จะหาแหล่งเงินทุนรองรับ กิจการอาจสรุปได้ว่าการใช้หลักการดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรายละเอียด ในกรณีอื่นฝ่ายบริหารอาจต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรทั้งในปัจจุบันและจากการคาดหวังในอนาคต กำหนดการชำระคืนหนี้ และแหล่งเงินทุนทดแทนที่เป็นไปได้ ก่อนที่จะสามารถสรุปได้ว่าการใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินนั้นมีความเหมาะสม

เกณฑ์คงค้าง

- 27 กิจการต้องจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์คงค้าง เว้นแต่เป็นข้อมูลกระแสเงินสด
- 28 เมื่อใช้เกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน กิจการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย (องค์ประกอบของงบการเงิน) เมื่อรายการเหล่านั้นเป็นไปตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้)

ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม

- 29 รายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ประเภทที่มีสาระสำคัญต้องแยกแสดงในงบการเงิน รายการที่มีลักษณะหรือหน้าที่ไม่คล้ายคลึงกันแต่ละรายการต้องแยกแสดงในงบการเงิน เว้นแต่รายการเหล่านั้นไม่มีสาระสำคัญ
- 30 งบการเงินเป็นผลของการประมวลรายการหรือเหตุการณ์อื่นจำนวนมากที่ได้อยู่รวมเป็นประเภทตาม ลักษณะหรือหน้าที่ของรายการนั้น ๆ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรวบรวมและจัดประเภท รายการคำคือ การนำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปและจัดประเภทแล้ว ซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละรายการใน งบการเงิน รายการแต่ละรายการที่ไม่มีสาระสำคัญให้นำไปรวมกับรายการอื่นเพื่อนำเสนอใน งบการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างไรก็ตาม รายการที่ไม่มีสาระสำคัญพอ ที่จะแยกแสดงต่างหากในงบการเงิน อาจมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะแยกแสดงต่างหากในหมายเหตุ ประกอบงบการเงิน
- 31 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะเจาะจงตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงาน การการเงินหากข้อมูลนั้นไม่มีสาระสำคัญ

การหักกลบ

- 32 กิจการต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐาน การรายงานทางการเงินมีข้อกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้
- 33 กิจการแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน และรายได้และค่าใช้จ่าย แยกจากกัน การหักกลบรายการ ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรืองบแสดงฐานะการเงินหรืองบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) จะทำให้เปลี่ยนความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ หรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตของ กิจการ เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือสภาพการณ์นั้น การวัดมูลค่าของ สินทรัพย์ซึ่งแสดงสุทธิจากบัญชีปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบรายการ เช่น การแสดงสินค้า คงเหลือสุทธิจากค่าเผื่อสินค้าล้าสมัย และลูกหนี้สุทธิจากค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ เป็นต้น
- 34 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง รายได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) นิยาม คำว่ารายได้ และกำหนดให้กิจการวัดมูลค่ารายได้ด้วยมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือที่ ค้างรับหักด้วยส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อขายคืนภายหลังที่กิจการอนุญาตให้มี กิจการอาจมีรายการอื่น ๆ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้จากการดำเนินงานตามปกติ ธุรกิจ แต่เป็นรายการที่มักเกิดขึ้นควบคู่ไปกับกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจการแสดงผลของ รายการเหล่านั้นโดยการหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นจากรายการเดียวกัน หากการแสดงผลสุทธิในลักษณะนี้จะช่วยสะท้อนให้เห็นสาระของรายการและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น

- 34.1 กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน รวมถึงเงินลงทุนและสินทรัพย์ดำเนินงาน โดยนำมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายหักจากจำนวนเงินที่ได้รับจากการจำหน่าย
- 34.2 รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมวลการหนี้สิน ซึ่งมีการรับรู้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ประมวลการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* (เมื่อมีการประกาศใช้) และกิจการคาดว่าจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้ข้อตกลงตามสัญญา (เช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) อาจแสดงสุทธิจากเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง
- 35 นอกจากนี้ ให้กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามเกณฑ์สุทธิ เช่น ผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากการถือครองเครื่องมือทางการเงินเพื่อค้า อย่างไรก็ตาม หากผลกำไรและขาดทุนดังกล่าวมีสาระสำคัญให้กิจการแสดงเป็นรายการแยกต่างหาก

ความถี่ในการรายงาน

- 36 กิจการต้องนำเสนองบการเงินฉบับสมบูรณ์ (รวมทั้งข้อมูลเปรียบเทียบ) อย่างน้อยปีละครั้งในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและเป็นเหตุให้กิจการนำเสนองบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชียาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับแต่ละงวดในงบการเงินดังต่อไปนี้
- 36.1 เหตุผลในการใช้งวดที่ยาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี และ
- 36.2 ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินเปรียบเทียบที่แสดงในงบการเงินไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ทั้งหมด
- 37 โดยปกติ กิจการจะจัดทำงบการเงินขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติกิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา 52 สัปดาห์ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว

ข้อมูลเปรียบเทียบ

ข้อมูลเปรียบเทียบขั้นต่ำ

- 38 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบของงวดก่อนสำหรับทุกรายการที่แสดงจำนวนเงินในงบการเงินงวดปัจจุบัน กิจการต้องรวมข้อมูลเปรียบเทียบที่เป็นข้อมูลเชิงบรรยายและพรรณนา หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินของงวดปัจจุบัน
- 38ก กิจการต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงินอย่างน้อยสองงบ งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นอย่างน้อยสองงบ งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากอย่างน้อยสองงบ (ถ้ามี

การนำเสนอ) งบกระแสเงินสดอย่างน้อยสองงบ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
อย่างน้อยสองงบ และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

38ข ในบางกรณี ข้อมูลเชิงพรรณนาในงบการเงินงวดก่อน ๆ ยังต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับงวดปัจจุบัน
ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยรายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายในงวดปัจจุบัน โดยที่ผลของคดี
ยังมีความไม่แน่นอน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลางวดก่อนและผลของคดียังไม่สิ้นสุด ในขณะนี้ ผู้ใช้
งบการเงินได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบ
ระยะเวลางวดก่อนและจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการในระหว่างงวดเพื่อให้
ความไม่แน่นอนนั้นหมดไป

ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

38ค กิจการอาจแสดงข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมจากข้อมูลเปรียบเทียบขั้นต่ำตามที่กำหนดในมาตรฐาน
การรายงานทางการเงิน トラบเท่าที่ข้อมูลได้รับการจัดทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ข้อมูลเปรียบเทียบนี้อาจประกอบด้วยงบการเงินจำนวนหนึ่งหรือมากกว่าตามที่ระบุใน
ย่อหน้าที่ 10 แต่ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยชุดของงบการเงินฉบับสมบูรณ์ เมื่อเป็นไปตามกรณี
เช่นว่านี้ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับงบเพิ่มเติมเหล่านั้น

38ง ตัวอย่าง กิจการอาจนำเสนอของงวดที่สามของงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
(โดยนำเสนอของงวดปัจจุบัน งวดก่อน และงวดที่จะเปรียบเทียบเพิ่มเติมอีกหนึ่งงวด) อย่างไรก็ตาม
กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอของงวดที่สามของงบแสดงฐานะการเงิน งบกระแสเงินสด หรือ
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบ (เช่น งบการเงินเปรียบเทียบเพิ่มเติม)
ทั้งนี้ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับข้อมูลเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับ
งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่นำเสนอเพิ่มเติม

39-40 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทรายการใหม่

40ก กิจการต้องนำเสนอของงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดก่อนเพิ่มเติมจากงบการเงิน
เปรียบเทียบขั้นต่ำตามย่อหน้าที่ 38ก ถ้า

40ก.1 กิจการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง ปรับย้อนหลังรายการใน
งบการเงิน หรือจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน และ

40ก.2 การนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือ
การจัดประเภทรายการใหม่มีผลกระทบอย่างเป็นมีสาระสำคัญต่อข้อมูลใน
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดก่อน

40ข ตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 40ก กิจการต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงินจำนวนสามงบ
ณ วันที่

40ข.1 สิ้นงวดปัจจุบัน

40ข.2 ลี้นงวดก่อน และ

40ข.3 ต้นงวดก่อน

- 40ค เมื่อกิจการต้องนำเสนองบแสดงฐานะการเงินเพิ่มเติมตามย่อหน้าที่ 40ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 41-44 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้) อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงหมายเหตุประกอบการเงินที่เกี่ยวข้องกับยอดคงเหลือยกมาในงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดก่อน
- 40ง วันที่ของยอดคงเหลือยกมาในงบแสดงฐานะการเงินต้องเป็นวันที่ ณ วันต้นงวดของงวดก่อน โดยไม่คำนึงถึงว่างบการเงินของกิจการจะแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับงวดก่อน ๆ หรือไม่ (ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 38ค)
- 41 หากกิจการมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ด้วย เว้นแต่การจัดประเภทใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ กิจการต้องเปิดเผยทุกข้อดังต่อไปนี้
- 41.1 ลักษณะของการจัดประเภทใหม่
 - 41.2 จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทที่ถูกจัดประเภทใหม่ และ
 - 41.3 เหตุผลในการจัดประเภทใหม่
- 42 หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
- 42.1 เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนดังกล่าวได้ และ
 - 42.2 ลักษณะของรายการปรับปรุงหากมีการจัดประเภทรายการใหม่
- 43 การทำให้ข้อมูลในงบการเงินแต่ละงวดเปรียบเทียบกันได้ดียิ่งขึ้นจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินเพื่อการคาดการณ์ ในบางสถานการณ์กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะนำข้อมูลงวดก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในงวดปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่ได้เก็บข้อมูลในงวดก่อนในลักษณะที่ทำให้กิจการสามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้ และอาจไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะสร้างตัวเลขขึ้นมาใหม่ได้
- 44 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้) ได้กำหนดวิธีการปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเมื่อกิจการเปลี่ยนนโยบายการบัญชี หรือแก้ไขข้อผิดพลาด

ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ

- 45 กิจการต้องนำเสนอและจัดประเภทรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในทุกงวด ยกเว้นกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- 45.1 ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะการดำเนินงานของกิจการหรือ การทบทวนงบการเงินแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอและการจัดประเภทรายการ ในงบการเงินแบบใหม่จะทำให้การนำเสนอของงบการเงินมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงเกณฑ์การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนด ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้)
- 45.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงิน
- 46 ตัวอย่าง การซื้อหรือขายกิจการที่มีนัยสำคัญหรือการทบทวนการนำเสนอของงบการเงินของกิจการอาจ ชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นจำเป็นต้องแสดงรายการแตกต่างไปจากเดิม กิจการจะเปลี่ยนแปลง การนำเสนอของงบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการนำเสนอที่เปลี่ยนไปนั้นให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความ เกี่ยวข้องมากขึ้นกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน และการนำเสนอในรูปแบบใหม่นั้นยังคง ใช้ต่อไปเพื่อให้งบการเงินสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง การนำเสนอของงบการเงิน กิจการจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้าที่ 41 และ 42

โครงสร้างและเนื้อหา

ความนำ

- 47 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลบางรายการในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) และงบแสดง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ และกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลรายการอื่นๆในงบการเงินดังกล่าว หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบกระแสเงินสด (เมื่อมีการประกาศใช้) ได้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลกระแสเงินสด
- 48 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้บางครั้งใช้คำว่า “การเปิดเผย” ในความหมายกว้าง โดยมีความหมาย ครอบคลุมถึงรายการที่นำเสนอในงบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลยังได้มีการกำหนดไว้ในมาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ เว้นแต่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงาน ทางการเงินฉบับอื่น ๆ มีข้อกำหนดเฉพาะไว้เป็นอย่างอื่น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะทำได้ใน งบการเงิน

การระบุชื่อของงบการเงิน

- 49 งบการเงินต้องมีการระบุชื่อไว้อย่างชัดเจนและแยกออกจากข้อมูลอื่นที่นำเสนออยู่ในเอกสาร แยกแพร่ชุดเดียวกัน
- 50 มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น โดยไม่ถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่ นำเสนอในรายงานประจำปี เอกสารที่ยื่นตามข้อบังคับหรือเอกสารอื่น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ ผู้ใช้งบการเงินสามารถแยกข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินออกจากข้อมูล อื่นที่อาจจะประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น

- 51 กิจการต้องระบุชื่อส่วนประกอบของงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินแต่ละส่วนอย่างชัดเจน และยังคงต้องแสดงข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้อย่างเด่นชัด ซึ่งจะแสดงซ้ำกันได้ ถ้าการแสดงซ้ำนั้นทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
- 51.1 ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นที่เป็นการระบุและการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลดังกล่าวจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานงวดก่อน
- 51.2 การระบุว่างบการเงินนั้นเป็นงบการเงินเฉพาะกิจการหรือเป็นงบการเงินของกลุ่มกิจการ
- 51.3 วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือรอบระยะเวลาที่ครอบคลุมงบการเงินหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 51.4 สกุลเงินที่ใช้รายงานตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้) และ
- 51.5 จำนวนหลักที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน
- 52 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 51 สามารถปฏิบัติได้โดยการแสดงหัวเรื่องของหน้างบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน หัวเรื่องย่อของสดมภ์ และอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจว่าวิธีการใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น งบการเงินที่นำเสนอผ่านระบบคอมพิวเตอร์มักไม่แสดงข้อมูลแยกเป็นแต่ละหน้า ดังนั้น กิจการจึงแสดงรายการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่รวมอยู่ในงบการเงินสามารถเข้าใจได้
- 53 กิจการมักแสดงจำนวนเงินไว้เป็นหลักพันหรือหลักล้านตามสกุลเงินที่เสนอรายงาน เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินได้ดีขึ้น กิจการสามารถทำเช่นนั้นได้ตราบใดที่กิจการได้เปิดเผยถึงระดับของการปัดเศษและการปัดเศษดังกล่าวไม่เป็นการตัดทอนข้อมูลที่มีสาระสำคัญ

งบแสดงฐานะการเงิน

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงิน

- 54 งบแสดงฐานะการเงินต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย
- 54.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
- 54.2 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
- 54.3 สินค้าคงเหลือ
- 54.4 สินทรัพย์ชีวภาพ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 54.5 เงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยวิธีส่วนได้เสีย
- 54.6 สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.1 54.2 และ 54.5)
- 54.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
- 54.8 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

- 54.9 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 54.10 ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก* (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 54.11 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น
- 54.12 ประมาณการหนี้สิน
- 54.13 หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.11 และ 54.12)
- 54.14 หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ภาษีเงินได้* (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 54.15 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ภาษีเงินได้* (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 54.16 หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก* (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 54.17 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่แสดงในส่วนของผู้เป็นเจ้าของ และ
- 54.18 ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- 55 กิจการต้องแสดงรายการแต่ละรายการ หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบแสดงฐานะการเงินเพิ่มเติม ถ้าหากการแสดงผลการในลักษณะดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ
- 56 เมื่อกิจการแยกแสดงการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน
- 57 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบของการแสดงผลการ รายการต่าง ๆ ตามย่อหน้าที่ 54 เป็นเพียงการกำหนดไว้อย่างง่ายตามลักษณะและหน้าที่ที่มีความแตกต่างเพียงพอที่จะรองรับการแยกแสดงแต่ละรายการในงบแสดงฐานะการเงิน นอกจากนี้
- 57.1 รายการแต่ละบรรทัดควรมีการแยกแสดง หากขนาด ลักษณะ หรือหน้าที่ของแต่ละรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันนั้น มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการ และ
- 57.2 คำอธิบายและการเรียงลำดับการแสดงผลการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกัน อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะและรายการของกิจการ เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจเปลี่ยนแปลงคำอธิบายรายการข้างต้นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน
- 58 การใช้ดุลยพินิจว่ารายการใดที่แยกแสดงเพิ่มเติมให้พิจารณาโดยถือเกณฑ์ดังนี้

- 58.1 ลักษณะและสภาพคล่องของสินทรัพย์
 - 58.2 การใช้งานของสินทรัพย์ภายในกิจการ และ
 - 58.3 จำนวนเงิน ลักษณะ และจังหวะเวลาของหนี้สิน
- 59 การใช้เกณฑ์วัดมูลค่าที่ต่างกันสำหรับสินทรัพย์ต่างประเภทกันเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์นั้นมีลักษณะและหน้าที่ต่างกัน กิจการจึงแสดงสินทรัพย์แต่ละรายการนั้นแยกจากกัน ตัวอย่างเช่นสินทรัพย์แต่ละประเภทในกลุ่มที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจแสดงในราคาทุนหรือราคาที่ดีใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)

ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน

- 60 กิจการต้องแยกแสดงสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงินตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 66 ถึง 76 เว้นแต่การแสดงรายการตามสภาพคล่องจะมีความน่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมาก หากกิจการปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้ สินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดต้องแสดงตามลำดับของสภาพคล่อง
- 61 ไม่ว่าสินทรัพย์และหนี้สินจะนำเสนอไว้ด้วยวิธีใดก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยจำนวนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน สำหรับรายการสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละบรรทัดซึ่งได้รวมยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระดังนี้
- 61.1 ไม่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน และ
 - 61.2 เกินกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน
- 62 หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินออกเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบแสดงฐานะการเงินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ โดยการแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องออกจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทในลักษณะนี้ทำให้สินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด
- 63 กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้ข้อมูลที่นำเชื่อถือและเกี่ยวข้องได้ดีกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน
- 64 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 60 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงอื่นตามลำดับสภาพคล่องก็ได้ หากการแสดงผลควบคู่กันให้ข้อมูลที่นำเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมากกว่า
- 65 ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่าจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการรายงาน

ทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวันครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงินรวมถึงเจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการจะชำระหนี้สิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็นรายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน

สินทรัพย์หมุนเวียน

- 66 กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อสินทรัพย์นั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
- 66.1 คาดว่าจะได้รับประโยชน์ หรือตั้งใจสำหรับขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ
 - 66.2 ถือสินทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ถือไว้เพื่อค้า
 - 66.3 คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลา รายงาน หรือ
 - 66.4 สินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบกระแสเงินสด (เมื่อมีการประกาศใช้)) และไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สินภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน

สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

- 67 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้คำว่า ไม่หมุนเวียน ให้หมายรวมถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีลักษณะที่เป็นระยะยาว และมีได้มีข้อห้ามในการใช้ คำอธิบายอื่นหากคำที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจน
- 68 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ซื้อสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายรวมถึง สินทรัพย์ต่าง ๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้จ่าย หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุน ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่า

เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

หนี้สินหมุนเวียน

- 69 หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
- 69.1 คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ
 - 69.2 ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า
 - 69.3 ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือ
 - 69.4 กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 73) หากคู่สัญญาามีทางเลือกให้จ่ายชำระหนี้โดยการออกตราสารทุน ระยะเวลาการชำระหนี้ไม่มีผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการ
- หนี้สินที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน
- 70 หนี้สินหมุนเวียนบางประเภท เช่น เจ้าหนี้การค้า รายการคงค้างบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงาน และต้นทุนดำเนินงานอื่น เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ กิจการจึงควรจัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบกำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกตินี้ให้ถือปฏิบัติเหมือนกันกับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ สำหรับกรณีที่กิจการไม่สามารถระบุงบรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน
- 71 หนี้สินหมุนเวียนอื่น เป็นหนี้สินที่การชำระไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ แต่มีกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินบางประเภทที่มีการจัดประเภทเป็นหนี้สินทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่น ๆ สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการใช้เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว (นั่นคือมิได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานให้ถือเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 74 และ 75
- 72 กิจการจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานเป็นหนี้สินหมุนเวียน ถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อดังต่อไปนี้
- 72.1 เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้สินจะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน และ

- 72.2 มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อกู้หนี้สินระยะยาวใหม่หรือวางกำหนดเวลาการจ่ายเงินใหม่ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน
- 73 ภายใต้เงื่อนไขการกู้ยืมในปัจจุบัน หากกิจการคาดหวังและมีสิทธิในการดำเนินการที่จะชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อกู้หนี้สินใหม่ที่มีอายุอย่างน้อย 12 เดือน หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิมออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน ภาระผูกพันนั้นจัดประเภทเป็นไม่หมุนเวียนแม้ว่าภาระผูกพันเดิมนั้นมีการกำหนดชำระภายในระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน อย่างไรก็ตามหากกิจการไม่มีสิทธิในการดำเนินการที่จะชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อกู้หนี้สินใหม่หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิม (เช่น ไม่มีข้อตกลงในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อกู้หนี้สินใหม่) ทั้งนี้โดยไม่พิจารณาความสามารถของกิจการในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อกู้หนี้สินใหม่ และภาระผูกพันนั้นจัดประเภทเป็นหมุนเวียน
- 74 หากก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการละเมิดเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาวซึ่งเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่จ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการจัดประเภทหนี้สินนั้นเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เจ้าหนี้ตกลงที่จะไม่เรียกคืนหนี้สินนั้นทั้งที่ได้มีการละเมิดเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ดังกล่าว
- 75 อย่างไรก็ตาม หากภายในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผู้ให้กู้ตกลงที่จะผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไข ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้จะไม่สามารถเรียกร้องให้จ่ายชำระหนี้คืนในทันที กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน
- 76 ในส่วนของเงินกู้ยืมที่จัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน หากมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือว่าเป็นเงื่อนไขที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 76.1 มีการชำระเงินกู้ยืมเดิมโดยการก่อกู้หนี้สินระยะยาวใหม่
- 76.2 มีการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว และ
- 76.3 เจ้าหนี้ผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 77 กิจการต้องเปิดเผยการจัดประเภทรายการย่อยในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของรายการที่นำเสนอในงบการเงิน โดยจัดประเภทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของกิจการ
- 78 รายละเอียดที่แสดงในการจัดประเภทย่อยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ขนาด ลักษณะ และหน้าที่ของจำนวนที่เกี่ยวข้องนั้น กิจการยังใช้ปัจจัยที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 58 ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประเภทย่อย ซึ่งการเปิดเผยรายการแต่ละรายการจะมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น
- 78.1 รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 78.2 ลูกหนี้ ให้แยกแสดงเป็นลูกหนี้การค้า ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น
- 78.3 สินค้าคงเหลือ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินค้าคงเหลือ (เมื่อมีการประกาศใช้) เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย วัสดุการผลิต วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป
- 78.4 ประมาณการหนี้สิน ให้แยกแสดงเป็นประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน และประมาณการหนี้สินอื่น และ
- 78.5 ส่วนทุนของเจ้าของ และสำรองต่าง ๆ ให้แยกแสดงเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่าง ๆ
- 79 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในงบแสดงฐานะการเงิน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 79.1 สำหรับหุ้นทุนแต่ละประเภท
- 79.1.1 จำนวนหุ้นที่จัดทะเบียน
- 79.1.2 จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่าย แต่ยังไม่ชำระเต็มมูลค่า
- 79.1.3 ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือเปิดเผยว่าหุ้นไม่มีราคาตราไว้
- 79.1.4 รายการกระทบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มและวันสิ้นสุด
- 79.1.5 สิทธิ บริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน
- 79.1.6 หุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อย หรือบริษัทร่วมของกิจการ และ
- 79.1.7 หุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิหรือตามสัญญาการขายหุ้น พร้อมเงื่อนไข และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง และ

79.2 คำอธิบายถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของเจ้าของ
80 กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 79.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดสำหรับแต่ละรายการในส่วนของเจ้าของ ตลอดจนสิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของส่วนได้เสียของเจ้าของ แต่ละประเภท

80ก ถ้ากิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ของรายการดังต่อไปนี้

80ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนจัดประเภทเป็นตราสารทุน หรือ

80ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่เพิ่มภาระผูกพันให้แก่กิจการในการที่จะส่งมอบสินทรัพย์สุทธิของกิจการตามสัดส่วนของหุ้น เฉพาะส่วนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ จัดประเภทเป็นตราสารทุน

โดยจัดประเภทระหว่างหนี้สินทางการเงินและส่วนของเจ้าของ กิจการต้องเปิดเผยจำนวนการจัดประเภทรายการใหม่ทั้งการจัดเข้าและการย้ายออกจากแต่ละประเภท (หนี้สินทางการเงินหรือส่วนของผู้ถือหุ้น) เวลาและเหตุผลการจัดประเภทรายการใหม่นั้น

งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

81 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

81ก งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ต้องแสดงรายการเพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ดังนี้

81ก.1 กำไรหรือขาดทุน

81ก.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวม

81ก.3 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับงวด ซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ถ้ากิจการแสดงงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก ส่วนของกำไรหรือขาดทุนต้องไม่แสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

81ข กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เพื่อเป็นการจัดสรรส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด

81ข.1 กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดที่เป็นของ

81ข.1.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

81ข.1.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

81ข.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับงวดที่เป็นของ

81ข.2.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

81ข.2.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

ถ้ากิจการแสดงกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก กิจการต้องนำเสนอข้อมูลตามย่อหน้า 81.ข.1 ในงบดังกล่าว

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรือในงบกำไรขาดทุน

82 นอกเหนือจากรายการที่ต้องแสดงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรืองบกำไรขาดทุนต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินสำหรับงวด สำหรับรายการดังต่อไปนี้

82.1 รายได้

82.2 ต้นทุนทางการเงิน

82.3 ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและกิจการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย

82.4 ค่าใช้จ่ายภาษี

82.5 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

82.5ก ยอดรวมของการดำเนินงานที่ยกเลิก (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก (เมื่อมีการประกาศใช้)

82.6 – 82.9 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

82ก กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด โดยจัดประเภทตามลักษณะรายการ (รวมถึงส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและกิจการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย) และจัดกลุ่มตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ดังนี้

82ก.1 จะไม่ได้รับการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และ

82ข.2 จะได้รับการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลังเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจง

83 – 84 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

85 กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติม หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ถ้าการแสดงผลการเหล่านั้นทำให้มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ

86 เนื่องจากผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ รายการ และเหตุการณ์อื่นๆ ของกิจการ มีความแตกต่างในเรื่องของความถี่ ความเป็นไปได้ที่จะเกิดผลกำไรหรือขาดทุน และความสามารถคาดการณ์ได้ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของผลการดำเนินงานทางการเงิน จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผลการดำเนินงานทางการเงินที่เกิดขึ้นและยังช่วยในการคาดหมายผลการดำเนินงานทางการเงินในอนาคตของกิจการ กิจการมีการแสดงผลการแต่ละบรรทัดเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และการแก้ไขคำอธิบายที่ใช้และจัดเรียงลำดับรายการใหม่ หากการกระทำดังกล่าวจำเป็นต่อการอธิบายองค์ประกอบของผลการดำเนินงานทางการเงิน โดยปัจจัยที่นำมาพิจารณารวมถึง ความมีสาระสำคัญ ลักษณะ

และหน้าที่ของแต่ละรายการของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจมีการแก้ไขคำอธิบายเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นอกจากนี้ รายการรายได้และค่าใช้จ่ายจะนำมาหักกลบกันไม่ได้ ยกเว้นจะเข้าตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 32

- 87 กิจการต้องไม่แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายเป็นรายการพิเศษ ไม่ว่าจะแสดงในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด

- 88 กิจการต้องรับรู้รายการรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการสำหรับงวดในกำไรหรือขาดทุนเว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น
- 89 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับระบุสถานการณ์ที่กิจการสามารถรับรู้รายการนอกกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบัน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้) ระบุสถานการณ์ 2 สถานการณ์ คือ การแก้ไขข้อผิดพลาดและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ กำหนดหรืออนุญาตให้องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เข้าเกณฑ์ตามคำนิยามของรายได้หรือค่าใช้จ่ายในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)(เมื่อมีการประกาศใช้) แยกออกจากกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 7)

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด

- 90 กิจการต้องเปิดเผยจำนวนของภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ ไม่ว่าจะเป็ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 91 กิจการอาจแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
- 91.1 แสดงยอดสุทธิจากผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง
- 91.2 แสดงยอดก่อนหักผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง พร้อมแสดงยอดที่เป็นยอดรวมภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับรายการนั้น
- ถ้ากิจการเลือกที่จะปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.2 กิจการต้องปันส่วนภาษีระหว่างรายการที่อาจถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และรายการที่จะไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง
- 92 กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 93 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ ระบุว่าเมื่อใดจำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น จะจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน และการจัดประเภทดังกล่าวจะทำได้หรือไม่ การจัดประเภทดังกล่าวได้ถูกอ้างอิงไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ว่าเป็นการปรับปรุง

การจัดประเภทรายการใหม่ โดยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ รวมถึงองค์ประกอบของ
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน
ตัวอย่างเช่น กำไรที่เกิดขึ้นจริงจากการขายสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย จะรวมไว้ในกำไรหรือ
ขาดทุนในงวดปัจจุบัน ซึ่งจำนวนดังกล่าวอาจถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เป็นกำไรที่ยัง
ไม่เกิดขึ้นในงวดปัจจุบันหรืองวดก่อน โดยกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นนั้นต้องหักออกจากกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จอื่นในงวดที่กำไรที่เกิดขึ้นจริงถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน เพื่อหลีกเลี่ยง
การรวมรายการดังกล่าวซ้ำในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม

- 94 กิจการอาจแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ในการแสดงการปรับปรุงการจัดประเภท
รายการใหม่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
อื่นหลังจากการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้อง
- 95 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่
ที่เกิดขึ้นจากการขายหน่วยงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมี
การประกาศใช้)) ที่เกิดจากการตัดบัญชีสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่
39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) และเมื่อมี
รายการคาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 100
ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมี
การประกาศใช้)) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด)
- 96 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตี
ราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและ
อุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือการวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนด
ไว้ของพนักงานที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลประโยชน์ของ
พนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้) องค์ประกอบเหล่านี้จะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่จัด
ประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในงวดต่อมา การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคา
สินทรัพย์อาจโอนเข้ากำไรสะสมในงวดต่อมา เมื่อมีการใช้สินทรัพย์หรือตัดสินทรัพย์ออกจากบัญชี
(ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมี
การประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
(เมื่อมีการประกาศใช้))

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือในหมายเหตุประกอบ
งบการเงิน

- 97 สำหรับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีสาระสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและจำนวน
แยกสำหรับแต่ละรายการ

- 98 สถานการณ์ที่ทำให้กิจการมีการเปิดเผยรายการรายได้และค่าใช้จ่ายแยกแต่ละรายการ รวมถึง
- 98.1 การลดมูลค่าสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หรือการลดมูลค่าที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ให้เป็นมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน รวมทั้งการกลับรายการลดมูลค่าดังกล่าว
- 98.2 การปรับโครงสร้างกิจกรรมของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินที่ได้ตั้งไว้สำหรับต้นทุนในการปรับโครงสร้างดังกล่าว
- 98.3 การจำหน่ายที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
- 98.4 การจำหน่ายเงินลงทุน
- 98.5 การดำเนินงานที่ยกเลิก
- 98.6 การยุติของคดีทางกฎหมาย และ
- 98.7 การกลับรายการประมาณการหนี้สิน
- 99 กิจการต้องนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้การจัดประเภทตามลักษณะหรือตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการที่ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากกว่า
- 100 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการนำเสนอการวิเคราะห์ตามย่อหน้าที่ 99 ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 101 กิจการจัดประเภทย่อยค่าใช้จ่ายเพื่อเน้นให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆของผลการดำเนินงานทางการเงินซึ่งอาจแตกต่างกันในด้านความถี่ของการเกิดรายการ โอกาสและการคาดคะเนผลกำไรหรือขาดทุน รายละเอียดดังกล่าวกิจการเลือกนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามลักษณะหรือตามหน้าที่ก็ได้
- 102 รูปแบบแรกของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีลักษณะค่าใช้จ่าย กิจการรวมค่าใช้จ่ายตามลักษณะของค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน (เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าซื้อวัตถุดิบ ค่าขนส่ง ผลประโยชน์ของพนักงาน และค่าโฆษณา) โดยไม่มีการปันส่วนระหว่างหน่วยงานภายในกิจการ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้อาจง่ายต่อการปฏิบัติ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องปันส่วนค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายนั้น ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะของค่าใช้จ่ายเป็นดังนี้
รายได้		X
รายได้อื่น		X
การเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ	X	
วัตถุดิบและวัตถุดิบเปลี่ยนที่ใช้ไป	X	
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน	X	
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	X	
ค่าใช้จ่ายอื่น	X	
รวมค่าใช้จ่าย		(X)
กำไรก่อนภาษี		X

- 103 รูปแบบที่สองของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีหน้าที่ค่าใช้จ่าย หรือ วิธีต้นทุนขาย และจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนขาย เช่น ต้นทุนของกิจกรรมการกระจายสินค้าหรือกิจกรรมการบริหาร ตามวิธีนี้กิจการต้องเปิดเผยต้นทุนขายแยกจากค่าใช้จ่ายอื่นเป็นอย่างน้อย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ให้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้งบการเงินมากกว่าการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะ แต่การปันส่วนต้นทุนแก่หน่วยงานต่างๆ อาจต้องอาศัยการปันส่วนที่ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนและใช้ดุลยพินิจอย่างมาก ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่เป็นดังนี้

รายได้	X
ต้นทุนขาย	(X)
กำไรขั้นต้น	X
รายได้อื่น	X
ค่าใช้จ่ายในการขาย	(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น	(X)
กำไรก่อนภาษี	X

- 104 กิจการที่แสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย และค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน

- 105 การเลือกระหว่างวิธีหน้าที่ค่าใช้จ่ายและวิธีลักษณะค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับปัจจัยในอดีตและปัจจัยของอุตสาหกรรมรวมทั้งลักษณะของกิจการ ทั้งสองวิธีชี้ให้เห็นว่าต้นทุนเหล่านั้นอาจผันแปรกับปริมาณการขายหรือการผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อมของกิจการ เนื่องจากการนำเสนอแต่ละวิธี มีข้อดีสำหรับประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงกำหนดให้ฝ่ายบริหารเลือกการนำเสนอที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องมากกว่า อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะค่าใช้จ่าย มีประโยชน์ต่อการคาดคะเนกระแสเงินสดในอนาคต หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามลักษณะ ตามย่อหน้าที่ 104 คำว่า “ผลประโยชน์ของพนักงาน” มีความหมายเดียวกับคำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน(เมื่อมีการประกาศใช้)

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

- 106 กิจการต้องนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 10 ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- 106.1 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด ซึ่งแสดงจำนวนรวมที่จัดสรรให้แก่ส่วนของผู้เป็นเจ้าของซึ่งเป็นเจ้าของซึ่งเป็นบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกออกจากกัน

- 106.2 สำหรับแต่ละองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น ผลกระทบของการนำนโยบายการบัญชีมาปรับปรุงย้อนหลังหรือแก้ไขงบการเงินย้อนหลังตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้) และ
- 106.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 106.4 สำหรับองค์ประกอบแต่ละรายการของส่วนของผู้ถือหุ้น การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันต้นงวดและวันสิ้นงวด ให้เปิดเผยการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลจาก
- 106.4.1 กำไรหรือขาดทุน
- 106.4.2 แต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ
- 106.4.3 รายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงเงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของ และการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 106ก สำหรับแต่ละรายการของส่วนของผู้ถือหุ้น กิจการต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในแต่ละรายการไม่ว่าจะเป็นรายการในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 106.4.2)
- 107 กิจการต้องแสดงจำนวนเงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของในระหว่างงวดในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน พร้อมทั้งแสดงจำนวนเงินปันผลต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง
- 108 ในย่อหน้าที่ 106 องค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นรวมถึงแต่ละประเภทของการจัดสรรส่วนของผู้ถือหุ้น ยอดสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม
- 109 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการระหว่างวันเริ่มรอบระยะเวลารายงานกับวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสะท้อนให้เห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างงวด และต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของผู้ถือหุ้น ในระหว่างงวดที่เป็นตัวแทนของจำนวนรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างงวด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่ม การซื้อคืนหุ้นทุนของกิจการ และการจ่ายปันผล)
- 110 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้การปรับปรุงย้อนหลังเป็นผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ด้วยวิธีปรับย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ

ยกเว้นในกรณีที่เหมาะสมการหนี้สินในช่วงเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนดให้ใช้วิธีอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) ยังได้กำหนดให้ การแก้ไขงบการเงินเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด ทำการปรับย้อนหลัง หากทำได้ในทางปฏิบัติ โดยการปรับปรุงย้อนหลังและการปรับงบการเงินย้อนหลังไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของ เจ้าของ แต่เป็นการปรับปรุงยอดยกมาของกำไรสะสม ยกเว้นว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ จะกำหนดให้เป็นการปรับปรุงย้อนหลังขององค์ประกอบอื่นในส่วนของเจ้าของ ย่อหน้าที่ 106.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปรับปรุงรวมของแต่ละองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในนโยบายการบัญชี แยกออกจากการแก้ไขข้อผิดพลาดในงบแสดง การเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ โดยกิจการต้องเปิดเผยยอดปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละงวดของ งวดก่อนและต้นงวด

งบกระแสเงินสด

- 111 ข้อมูลกระแสเงินสดช่วยให้เกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสด และรายการเทียบเท่าเงินสดและความต้องการใช้กระแสเงินสดของกิจการแก่ผู้ใช้งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง งบกระแสเงินสด (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดข้อบังคับในการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลกระแสเงินสด

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

- 112 หมายเหตุประกอบงบการเงินต้อง
- 112.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะ ที่กิจการใช้ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 117 ถึง 124
 - 112.2 เปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ที่ไม่ได้นำเสนอไว้ ที่ใดในงบการเงิน และ
 - 112.3 ให้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่มิได้นำเสนอไว้ที่ใดในงบการเงิน แต่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อ การทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น
- 113 กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะ ทำได้ในทางปฏิบัติ โดยแต่ละรายการที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) งบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของเจ้าของ หรืองบกระแสเงินสด กิจการต้องมีการอ้างอิงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 114 โดยปกติ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อให้ ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจและสามารถเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการเองกับงบการเงินของกิจการอื่นได้

- 114.1 ข้อความที่ระบุว่าการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน(ดูย่อหน้าที่ 16)
- 114.2 สรุปนโยบายการบัญชีสำคัญที่กิจการใช้ (ดูย่อหน้าที่ 117)
- 114.3 ข้อมูลประกอบแต่ละรายการที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) งบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด โดยจัดเรียงลำดับตามงบการเงินและตามลำดับ ของแต่ละรายการที่นำเสนอในงบการเงินนั้น และ
- 114.4 การเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งรวมถึง
 - 114.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้)) และภาระผูกพันตามสัญญาซึ่งยังไม่ได้รับรู้
 - 114.4.2 การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์และนโยบาย การบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการรายงานทาง การเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 115 ในบางสถานการณ์ กิจการอาจมีความจำเป็นหรือตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงลำดับการแสดงผลของ รายการเฉพาะที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจรวมข้อมูล เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมซึ่งรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน กับข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลา ครบกำหนดของเครื่องมือทางการเงิน แม้ว่าการเปิดเผยที่มีก่อนหน้านี้จะเกี่ยวข้องกับงบกำไร ขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และเกี่ยวข้องกับงบแสดงฐานะการเงินล่าสุด แต่อย่างไร ก็ตาม กิจการยังคงหมายเหตุประกอบงบการเงินไว้ตามโครงสร้างที่มีระบบให้มากที่สุดเท่าที่ สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ
- 116 กิจการอาจแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน และนโยบายการบัญชีเฉพาะที่กิจการเลือกใช้ แยกไว้เป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

การเปิดเผยนโยบายการบัญชี

- 117 กิจการต้องเปิดเผยทุกเรื่องต่อไปนี้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
 - 117.1 เกณฑ์ (มูลฐาน) การวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน และ
 - 117.2 นโยบายการบัญชีอื่น ๆ ที่กิจการเลือกใช้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสำเร็จได้ในงบการเงิน ของกิจการ
- 118 เกณฑ์หรือมูลฐานการวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน (เช่น การวัดมูลค่าด้วยราคาทุนเดิม ราคาทุน ปัจจุบัน มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ มูลค่ายุติธรรม หรือมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน) เป็นส่วนสำคัญ สำหรับกิจการที่จะแจ้งผู้ใช้งบการเงิน เนื่องจากเกณฑ์ดังกล่าวที่กิจการใช้จัดทำงบการเงินมี ผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้น ถ้ากิจการใช้เกณฑ์ การวัดมูลค่าในงบการเงินมากกว่าหนึ่งเกณฑ์ เช่น กรณีที่สินทรัพย์บางประเภทมีการตีราคาใหม่ กิจการต้องเปิดเผยให้เห็นว่าสินทรัพย์และหนี้สินประเภทใดที่นำเกณฑ์การวัดมูลค่าแต่ละเกณฑ์มาใช้

- 119 ในการตัดสินใจว่ากิจการควรเปิดเผยนโยบายการบัญชีเรื่องใดบ้างนั้น ฝ่ายบริหารของกิจการจะพิจารณาว่าการเปิดเผยนั้นจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจว่ารายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้สะท้อนให้เห็นไว้ในผลการดำเนินงานทางการเงินและฐานะการเงินที่รายงานอย่างไร การเปิดเผยให้ทราบถึงนโยบายการบัญชีที่ฝ่ายบริหารเลือกใช้จะมีประโยชน์มากต่อผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากนโยบายการบัญชีที่เลือกใช้นั้นเลือกจากทางเลือกหลายทางที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินอนุญาต ตัวอย่างเช่น การเปิดเผยข้อมูลว่ากิจการเลือกวิธีมูลค่ายุติธรรมหรือวิธีราคาทุนสำหรับรายการอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน*(เมื่อมีการประกาศใช้)) มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับมีข้อกำหนดพิเศษที่กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีโดยเฉพาะ รวมถึงทางเลือกที่เลือกโดยผู้บริหารระหว่างนโยบายการบัญชีที่แตกต่างกันที่มาตรฐานการบัญชีอนุญาต ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดการเปิดเผยเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 120 แต่ละกิจการต้องพิจารณาเปิดเผยลักษณะการดำเนินงานและนโยบายที่ใช้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ใช้งบการเงินคาดหวังว่าจะได้ทราบตามประเภทของธุรกิจนั้น ตัวอย่างเช่น กรณีกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้ ผู้ใช้งบการเงินคาดหวังจะได้ทราบการเปิดเผยนโยบายการบัญชีเรื่องภาษีเงินได้รวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกี่ยวข้อง หรือกิจการที่มีการดำเนินงานในต่างประเทศหรือมีรายการเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ ผู้ใช้งบการเงินย่อมคาดหวังจะได้ทราบการเปิดเผยนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน
- 121 นโยบายการบัญชีอาจมีความสำคัญเนื่องจากลักษณะการดำเนินงานของกิจการ แม้ว่าจำนวนเงินของรายการที่แสดงในรอบระยะเวลาปัจจุบันและรอบระยะเวลาก่อน ๆ จะไม่มีสาระสำคัญก็ตาม การเปิดเผยนโยบายการบัญชีที่สำคัญแต่ละเรื่องที่ยังไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดไว้แต่กิจการได้เลือกและนำนโยบายการบัญชีไปใช้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) เป็นการเหมาะสม
- 122 กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่นเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารซึ่งแตกต่างไปจากประมาณการที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ 125) ที่ผู้บริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติและมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ในงบการเงิน
- 123 ในกระบวนการในการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีของกิจการ ฝ่ายบริหารของกิจการต้องใช้ดุลยพินิจหลายอย่างที่แตกต่างกันจากประมาณการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน (นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับประมาณการทางบัญชี) ตัวอย่างของการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารได้แก่

- 123.1 สินทรัพย์ทางการเงินเป็นเงินลงทุนที่จะถือจนครบกำหนดหรือไม่
 - 123.2 ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ภายใต้สัญญาเช่าโอนไปให้แก่กิจการอื่นเมื่อใด
 - 123.3 โดยเนื้อหาของรายการแล้ว การขายสินค้าบางรายการถือเป็นข้อตกลงทางการเงินซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้จากการขายหรือไม่
- 124 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 122 เป็นข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลส่วนได้เสียในกิจการอื่น (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการเปิดเผยดุลยพินิจที่ใช้ในการพิจารณาว่ากิจการมีอำนาจควบคุมกิจการอื่นหรือไม่ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดว่าในกรณีที่การจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์จัดทำได้ยาก กิจการต้องเปิดเผยเกณฑ์ที่กิจการพัฒนาขึ้นเองเพื่อใช้ในการแยกประเภทอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่มีไว้ใช้งานออกจากสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามปกติธุรกิจ

แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ

- 125 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่จะส่งผลให้มีการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินภายในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียดทุกข้อ ดังนี้
- 125.1 ลักษณะของสินทรัพย์และหนี้สิน และ
 - 125.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 126 ในการกำหนดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินบางประเภท กิจการต้องใช้ในการประมาณการผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตที่จะมีต่อสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ตัวอย่างเช่น กรณีที่ไม่มีราคาตลาดที่อ้างอิงได้เพื่อใช้ในการวัดมูลค่า ประมาณการที่เกี่ยวข้องกับอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นในการวัดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภท ผลกระทบจากความล้าสมัยของเทคโนโลยีที่มีต่อสินค้าคงเหลือ ประมาณการหนี้สินซึ่งผลของคดีความในอนาคตเป็นผลจากคดีความที่ยังไม่ยุติในปัจจุบัน และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานระยะยาว เช่น หนี้สินเงินบำนาญ การประมาณเหล่านี้อาศัยข้อสมมติต่างๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงค่าความเสี่ยงของกระแสเงินสดหรืออัตราคิดลด การเปลี่ยนแปลงของเงินเดือนในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาในอนาคต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนอื่น
- 127 ข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการอื่นที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการซึ่งต้องใช้ความเห็นของฝ่ายบริหารที่ได้มาอย่างยากลำบากที่สุด ใช้ความเห็นส่วนตนมากที่สุด หรือมีความซับซ้อนที่สุด ยิ่งจำนวนของตัวแปรและข้อสมมติที่

- มีผลกระทบต่อการใช้ในอนาคตที่เป็นไปได้ของความไม่แน่นอนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารจะยังต้องใช้จิตสำนึกมากขึ้นและซับซ้อนขึ้นเท่านั้น ซึ่งมักทำให้โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญตามมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย
- 128 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่มีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ที่มูลค่าตามบัญชีอาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป หาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์และหนี้สินนั้นถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยพิจารณาจากราคาที่เสนอในตลาดซื้อขายคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ระบุได้ มูลค่ายุติธรรมดังกล่าวอาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อสมมติหรือที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน
- 129 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 นำเสนอในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจถึงการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคตและที่มาของความไม่แน่นอนของประมาณการที่ใช้ ลักษณะและระดับของข้อมูลที่ให้จะแตกต่างกันตามลักษณะของข้อสมมติและสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประเภทของการเปิดเผยที่กิจการจัดทำ
- 129.1 ลักษณะของข้อสมมติหรือความไม่แน่นอนของการประมาณการอื่น
 - 129.2 ความอ่อนไหวของมูลค่าตามบัญชีต่อวิธีการ ข้อสมมติ และประมาณการที่ใช้ในการคำนวณ รวมทั้งเหตุผลของความอ่อนไหวนั้น
 - 129.3 การคลี่คลายที่คาดไว้ของความไม่แน่นอนและช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป
 - 129.4 คำอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่ใช้ในอดีตเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าว หากความไม่แน่นอนนั้นยังคงอยู่
- 130 ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 125 มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณหรือการพยากรณ์ต่าง ๆ
- 131 ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะเปิดเผยระดับของผลกระทบที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลโดยใช้ความรู้เท่าที่มีอยู่ว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจริงในปีบัญชีหน้ามีความแตกต่างจากข้อสมมติที่ใช้ ซึ่งสามารถกำหนดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ถูกกระทบ และไม่ว่าในกรณีใด กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินเฉพาะ (หรือประเภทของสินทรัพย์หรือหนี้สิน) ที่กระทบโดยข้อสมมติที่กิจการใช้
- 132 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 122 เกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจซึ่งฝ่ายบริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของที่มาของประมาณการความไม่แน่นอนตามย่อหน้าที่ 125

- 133 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติบางประการที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 125 ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สินภายใต้สถานการณ์เฉพาะ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อสมมติฐานที่สำคัญ (รวมทั้งเทคนิคการประเมินมูลค่าและข้อมูลที่นำมาใช้) ที่กิจการใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม

ส่วนทุน

- 134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ
- 135 เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 135.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ ซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้
- 135.1.1 คำอธิบายสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน
- 135.1.2 เมื่อกิจการปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการในเรื่องเกี่ยวกับส่วนทุน กิจการต้องเปิดเผยลักษณะของข้อกำหนดนั้น และข้อกำหนดนั้นได้รวมเข้าเป็นการจัดการส่วนทุนอย่างไร
- 135.1.3 กิจการได้บรรลุวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการส่วนทุนอย่างไร
- 135.2 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน กิจการบางแห่งถือว่าหนี้สินทางการเงินบางอย่าง (เช่น หนี้กู้ยืมยืมสิทธิบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของทุน กิจการบางแห่งถือว่าส่วนของทุนไม่รวมองค์ประกอบบางอย่างของส่วนของผู้ถือหุ้น (เช่น องค์ประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)
- 135.3 การเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนของรายการตามย่อหน้าที่ 135.1 และ 135.2
- 135.4 ข้อเท็จจริงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการหรือไม่ในระหว่างรอบระยะเวลา
- 135.5 เมื่อกิจการมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการ กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น
- ข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านี้เป็นข้อมูลที่รายงานให้ผู้บริหารสำคัญทราบเป็นการภายใน
- 136 กิจการอาจจัดการส่วนทุนได้หลายแนวทางและการจัดการนั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กิจการในกลุ่มเดียวกันอาจรวมกิจการที่ดำเนินกิจกรรมการประกอบธุรกิจประกันภัยและกิจกรรมการประกอบธุรกิจธนาคาร และกิจการที่อาจมีการดำเนินธุรกิจอยู่ในเขตการปกครองหลายเขต เมื่อการเปิดเผยโดยรวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนและการจัดการส่วนทุนในลักษณะรวมไม่สามารถให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์หรือเป็นการบิดเบือนความเข้าใจของ

ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนแยกต่างหากสำหรับแต่ละข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่กิจการถือปฏิบัติ

เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ

- 136ก สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน กิจการต้องเปิดเผย (ถ้าไม่ได้เปิดเผยไว้ที่อื่นใด) ดังนี้
- 136ก.1 สรุปข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับจำนวนที่ถูกจัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ
- 136ก.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการสำหรับการจัดการภาวะผูกพันในการซื้อคืนหรือ ใถ่ถอนเครื่องมือทางการเงินเมื่อถูกกำหนดให้ทำโดยผู้ถือเครื่องมือ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนหน้าด้วย
- 136ก.3 กระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการใถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินประเภทนั้น ๆ และ
- 136ก.4 ข้อมูลที่เกี่ยวกับกระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการใถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินกำหนดไว้อย่างไร

การเปิดเผยเรื่องอื่น

- 137 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 137.1 จำนวนเงินปันผลที่กิจการเสนอหรือประกาศจ่ายก่อนวันอนุมัติให้ออกงบการเงิน ซึ่งในรอบระยะเวลานี้กิจการยังไม่ได้รับรู้เป็นรายการจัดสรรส่วนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น รวมทั้งจำนวนเงินปันผลต่อหุ้น และ
- 137.2 จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมซึ่งไม่ได้รับรู้ในงบการเงิน
- 138 กิจการต้องเปิดเผยเรื่องต่อไปนี้หากยังมีได้เปิดเผยไว้ที่ใดในข้อมูลเผยแพร่พร้อมทั้งงบการเงิน
- 138.1 ภูมิสำเนาและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งกิจการ และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจ หากแตกต่างกันไปจากที่อยู่จดทะเบียน)
- 138.2 คำอธิบายลักษณะการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ
- 138.3 ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการ และ
- 138.4 กิจการที่มีอายุจำกัด ต้องแจ้งให้ทราบถึงระยะเวลาของกิจการ

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ

- 139 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

- 139ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ค (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ง (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139จ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ฉ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ช (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ซ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ด (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ต (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ถ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ฏ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ฎ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)
- 139ฐ-139ฒ (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับ)

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม

- 140 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง
การนำเสนองบการเงิน